

Donaha! slaví deset let na jevišti

...d nastudovat kvůli nedostatku peněz striptérské číslo, uvedla mnohá divadla

Zapomenutý rozhovor s Tomášem Šulajem o Tháliích

rád, protože jsem to skutečně nečekal. A není to klišé. Pak už si nepamatuji nic, musel jsem si to pustit doma ze záznamu. Vzpomínám si akorát na ten krásný pocit vidět zlatou kapličku z jeviště.

Ve svém projevu jste si postěžoval na plat herců v oblastním divadle. Měl jste svou řeč připravenou? Nebo jste chtěl říci úplně něco jiného?

Nechtěl jsem si nic připravovat, ale ze všech stran do mě hučeli, ať si nějakou tu řeč připravím. To, co jsem na jevišti řekl, mě napadlo v pátek večer, když jsem doma usínal. Nervozita ale zapracovala a neřekl jsem to tak, jak bych chtěl. Ale více méně jsem tedy pro jistotu a na naléhání svého okolí připraven byl.

Když Daniela Šinkorová vyslovila vaše jméno, v Národním divadle se ozval takový křik, jako když čeští hokejisté zvítězili na olympiádě v Naganu. To tam byli všichni kolegové ze Slovenského divadla s vámi?

Všichni tam nebyli, ale někteří ano. Potom mi povídali své naprosto spontánní reakce, protože v to taky nedoufali. Já jsem si ten křik vychutnal bohužel až ze záznamu. Tehdy jsem si to neuvědomoval.

Byl jste nervózní?

Strázně moc. Taková cena se nepřebírá každý den. Když jsem z hlediště viděl ostatní oceněné herce, kteří byli taky nervózní, úplně jsem je chápal.

Při přebírání ceny se vám třásly ruce. Nebál jste se, že vám ta krásná cena vyklouzne?

Je pravda, že soška je opravdu velká a těžká. Trochu jsem strach měl, že ji rozbiji. Ale daleko horší to bylo po předávání cen na společenském rautu, kde bylo opravdu moc lidí. Tam rozbít hrozilo víc. Naštěstí mi ji pak sestřenice odvezla k sobě domů a já mohl nerušeně slavit.

Přestože vím, jaká milá událost vás brzy potká, čekala jsem, že

v hledišti bude vedle vás vaše manželka. Proč tomu tak tedy nebylo?

Právě proto, že tu událost očekáváme v nejbližších dnech. Každým okamžikem očekáváme narození miminka a bylo by nerozumné manželku vystavovat tak daleké a časově náročné cestě (Tomášovi se bezprostředně po rozhovoru narodila dcera Eliška – pozn. redakce).

Jaké bylo převzetí ceny od Danieli Šinkorové? A jaká byla vůbec choreografie slavnostního večera? Mně jako televiznímu divákovi se zdála velmi uspěchaná.

Převzetí bylo příjemné, ale o choreografii večera jsme moc nevěděli. Jen nám odpovědně řekli, kam si máme stoupnout, kdybychom vyhráli Thálii. Na mne ten večer působil velmi důstojně a jsem rád, že jsem jej mohl zažít.

barvu bych nechtěl.

Jak jste si užíval slavnostní recepce po skončení vyhlásování? Kdo všechno vám gratuloval, jakých reakcí si nejvíc vážíte?

Užíval jsem si ji plnými doušky, setkal jsem se se svými spolužáky z JAMU, se kterými jsem se od školy neviděl. Těch reakcí bylo hodně. Pan Postránecký měl upřímnou radost, samozřejmě i režisér Radek Baláš se radoval. Ale nejvíc mě potěšily dvě upřímné reakce členů poroty. Ti byli rádi, že to vyšlo, ale kvitovali, že jsem měl zvítězit již před dvěma lety za výkon Jaga v Othellovi. Tak to mi udělalo radost.

Komu jste nejdříve po vyhlášení Thálii telefonoval?

Samozřejmě své ženě. Akorát hovor byl okořeněn neustále přicházejícími esemeskami, za což všem děkuji. Nemohl jsem všem odpovědět, protože bych se nedoplátil a zprávy bych asi vyfukával do teď.

Mohou cenu někde vidět i diváci?

Něco se chystá na reprízy Donaha!, ale zatím o tom nic moc nevím. Nicméně, určitě najdeme nějaký vhodný způsob, jak divákům cenu ukázat.

Nejbližší repríza muzikálu Donaha! je naplánována na 10. května, posledních příležitostí sto vstupenek je k dispozici v pokladně divadla.

